

NGU-RAPPORT NR.91.263
KJERNEBORING
FINNVOLLBEKKEN
NAMSSKOGAN
N-TRØNDELAG

Rapport nr. 91.263	ISSN 0800-3416	Åpen/Fortrolig til XXXXXXXXXXXX	
Tittel: Kjerneboring, Finnvollbekken, Namsskogan, N-Trøndelag			
Forfatter: August L. Nissen		Oppdragsgiver: NGU	
Fylke: Nord-Trøndelag		Kommune: Namsskogan	
Kartbladnavn (M. 1:250 000) Grong		Kartbladnr. og -navn (M. 1:50 000) Namsskogan 1824 I	
Forekomstens navn og koordinater: Urda E 40980 N 729400		Sidetall: 8	Pris: 128,-
		Kartbilag: 1 A4, 1 plansje	
Feltarbeid utført:	Rapportdato: 28.11.91	Prosjektnr.: 67.2359.01	Seksjonssjef: <i>Per. R. Neely</i>
<p>Sammendrag:</p> <p>I sommer ble det kjerneboret ved forekomsten ved Urda i Namsskogan. To hull ble boret, ett ned til 25 meter og ett ned til 15 meter. Bergarten det ble boret i var en kvartsdioritt med tynne lag av mylonittisk granitt. Hensikten var å vurdere om bergarten egnet seg til pukk.</p>			
Emneord	Fagrapport		
Ingeniørgeologi			
Kjerneboring			

Kjerneboring, Finnvollbekken.

I sommer ble det utført kjerneboring ved pukkverket ved Finnvollbekken i Namsskogan, N-Trøndelag. I NGU-rapport nr. 90.150 er området blitt beskrevet geologisk, videre ble presentert fallprøve- og abrassjonsresultatene av bergarten som brytes.

Det ble boret to hull, i denne rapporten kalt henholdsvis borhull 1 og borhull 2. Begge var loddrette hull. I borhull 1 ble det boret ned til 25.48 meter mens i borhull 2 ble det boret ned til 15.46 meter. Fig.1 til fig.6 viser kjernekasene hvor borkjernene er lagt ned i lengder på en meter. Borkjernene er avbildet tørre og våte for å vise den fargeforandring som blir forårsaket av våt overflate. Fig.7 er en plansje som viser de to borkjernene i hel lengde, mens det geologiske kartet på fig.8 viser borhullenes plassering i terrenget.

Beskrivelse av borkjernene.

Borkjernene fra begge borhullene (se fig. 7) viser at det hovedsakelig er blitt boret i kvartsdioritt. D.v.s. en bergart som vesentlig består av kvarts og feltspatmineralet plagioklas mens det er lite av feltspatmineralet mikroklin. Andre mineraler som finnes i mindre mengder er kloritt, epidot og klinozoisitt foruten små mengder av titanitt. Biotitt finnes ikke. All biotitten er blitt omvandlet til kloritt. Hadde biotitten ikke vært omvandlet til kloritt, ville bergartens utseende vært mørkere. Kvartsdioritten er forholdsvis finkornet, de fleste kornene er under en mm store, bare enkelte plagioklaskorn er opptil 2 mm store. I mikroskop sees at bergarten er svakt gneisaktig.

Den mylonittiske granitten eller aplitten, bergarten i bruddet, opptrer kun som tynne bånd nedover i begge borhullene, mere eller mindre jevnt fordelt i borhull 1, mens i borhull 2 opptrer den først på ca. ti meters dyp.

I borhull 1 finnes på ca. ni meters dyp et par bånd av en lysere variant av kvartsdioritten, se fig7. Den har en lysere farge på grunn av at mengden av kloritt og epidot er lavere enn hos kvartsdioritten.

Konklusjon

Det blir antydnet i NGU-rapport nr. 90.150 at det kunne finnes linser eller lag av andre bergarter i den mylonittiske granitten. Dette har man fått bekreftet ved disse boringene. Noe ut over dette kan man vanskelig si så meget. Ved at de to borhullene er blitt plassert etter hverandre i strøkretningen får man ikke vite noe om kvartsdiorittens utbredelse i horisontalplanet. Hvis det skal bores mere, bør ett hull bores på skrå innover oppe på plataået, mens ett annet bores horisontalt innover fra selve bruddet.

Hvis det viser seg at det er større mengder av kvartsdioritten bør

denne bergartens mekaniske egenskaper også bli undersøkt.

Trondheim 20-11-1991

August L. Nissen

August L. Nissen
forsker

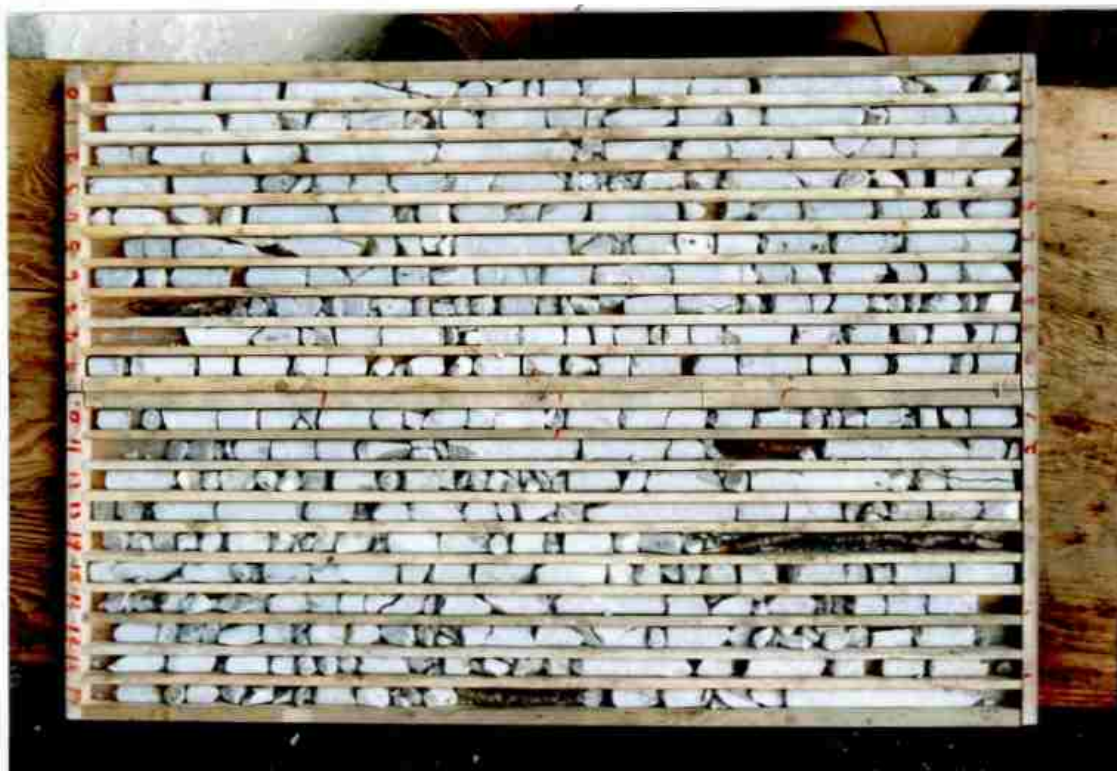

Fig. 1. Borhull 1, 0 meter til 20 meter, tørre kjerner.

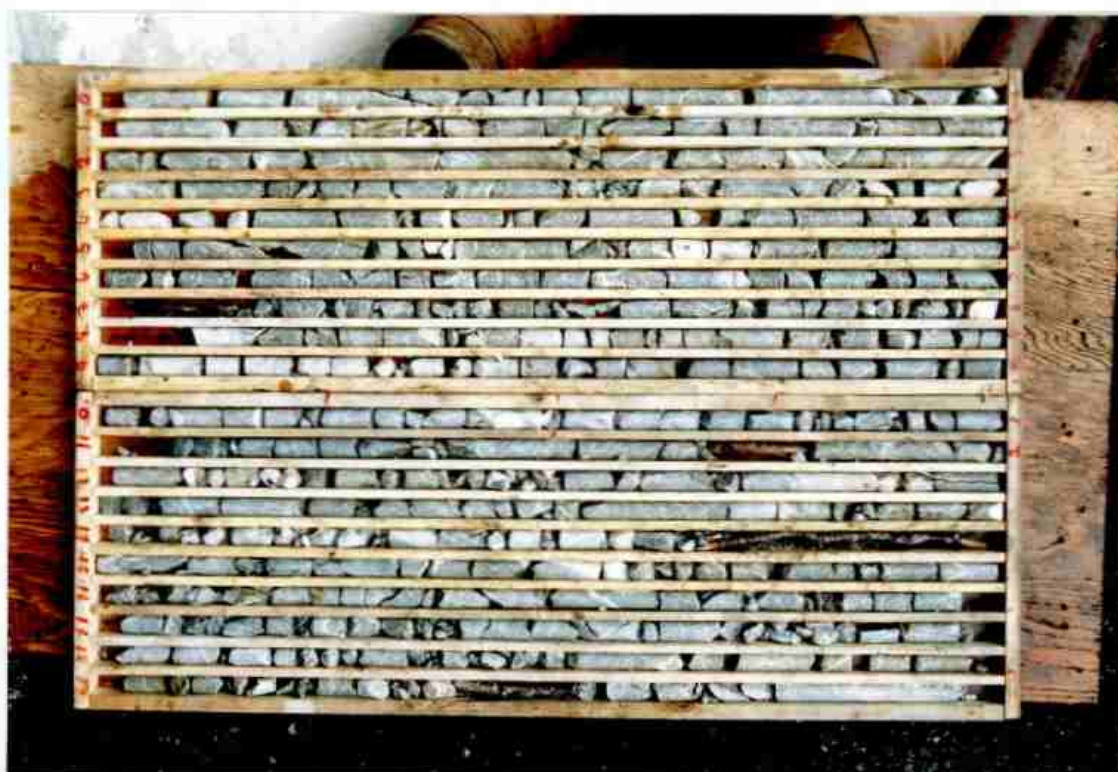

Fig. 2. Borhull 1, 0 meter til 20 meter, våte kjerner.

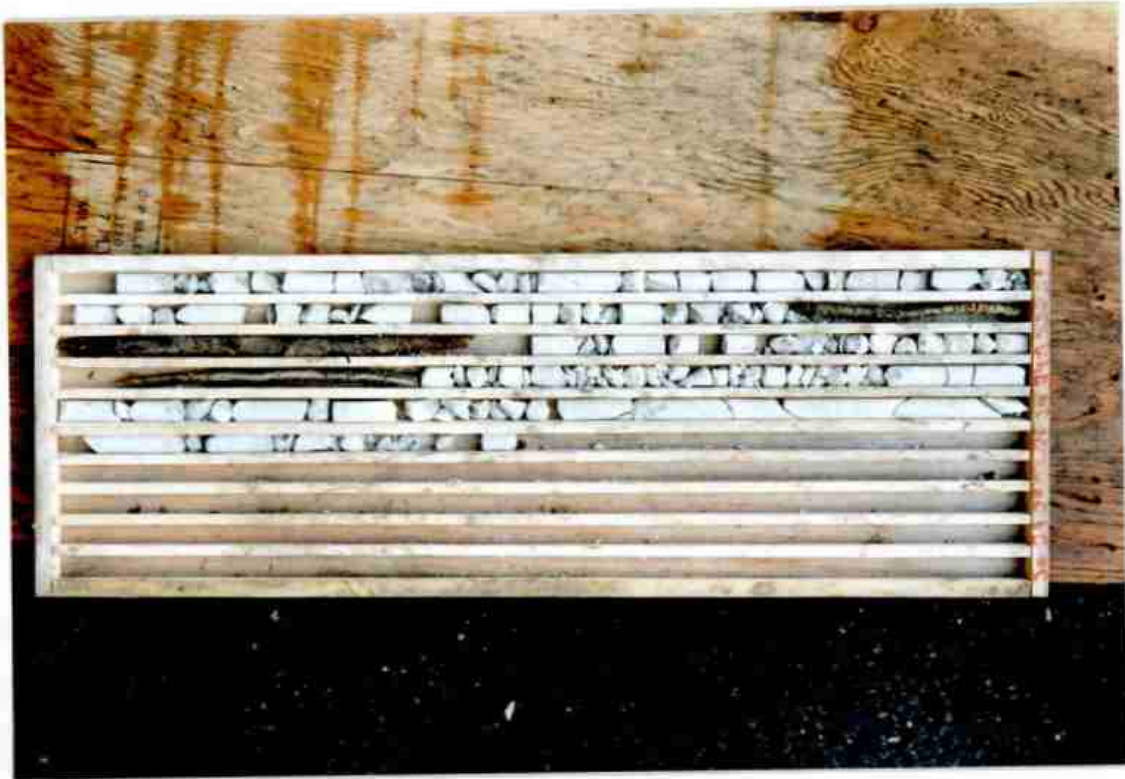

Fig. 3. Borhull 1, 20 meter til 25.48 meter, tørre kjerner.

Fig. 4. Borhull 1, 20 meter til 25.48 meter, våte kjerner.

Fig. 5. Borhull 2, 0 meter til 15.46 meter, tørre kjerner.

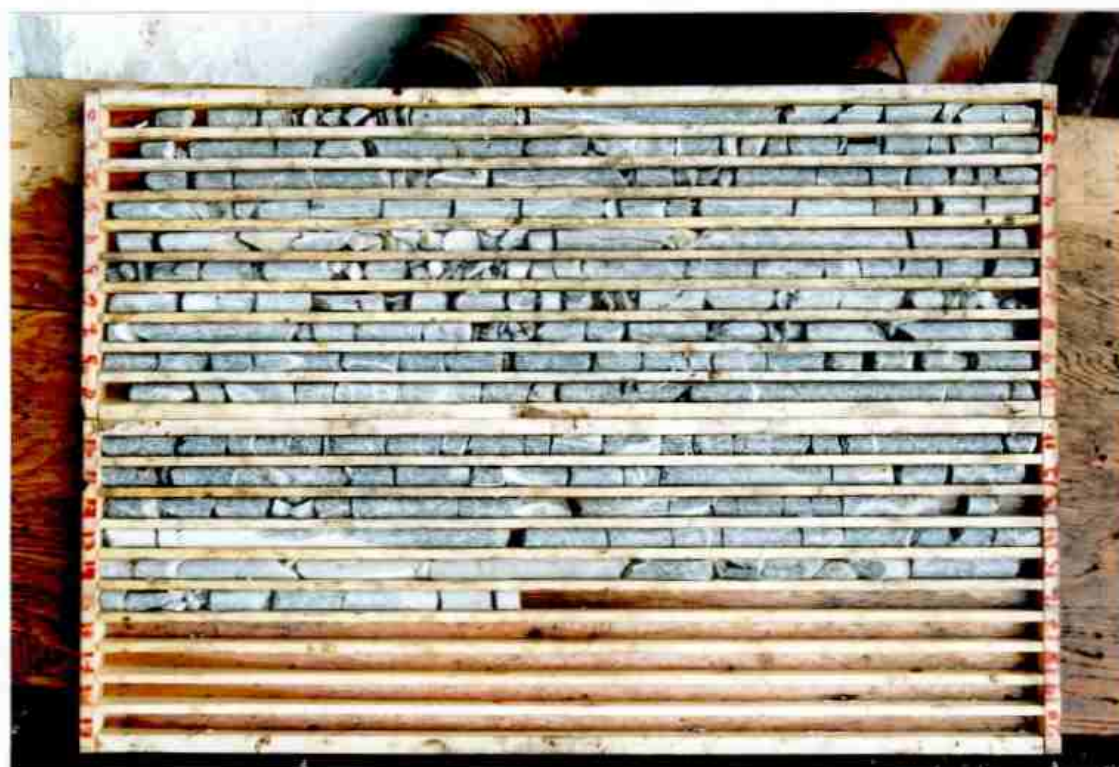

Fig. 6. Borhull 2, 0 meter til 15.46 meter, våte kjerner.

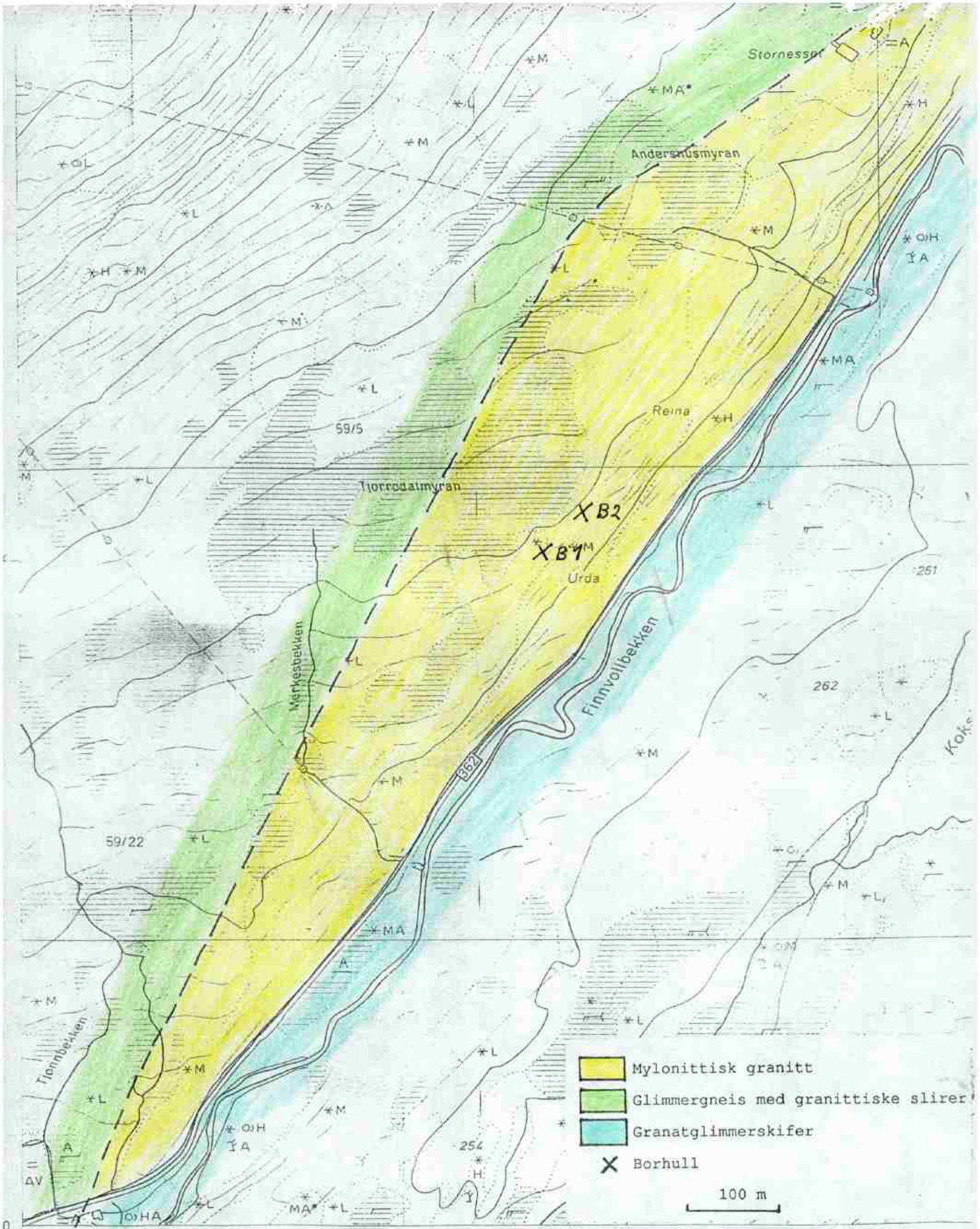

Fig. 8. Kart som viser plasseringen av borhullene

ØKONOMISK KARTVERK
NORD-TRØNDELAG

△	△	Trekantpunkt NGO, annet	+	+	+	+	Riksgrense, fylkesgrense
○	○	Polygonpunkt, fotogram, grafisk best. punkt	---	---	---	---	Kommunegrense
F	F	Fotogram, numerisk koordinatbestemt	---	---	---	---	Eiendomsgrænse, vanlig, tettbebygg
NP	NF	Presisjonsnivellment, vanlig niv.	---	---	---	---	Servituttgrense
•	•	Høge på terrengpunkt	□	□	□	□	Nr. 123 Riksgrensemerke
•	•	Kolle, med høgeopplysning	×	×	×	×	Kors i fjell, båt i fjell
---	---	Generell kisse, nullfremme					

Konstr. risset av NORKART A/S

BORHALL 1

BORHALL 2

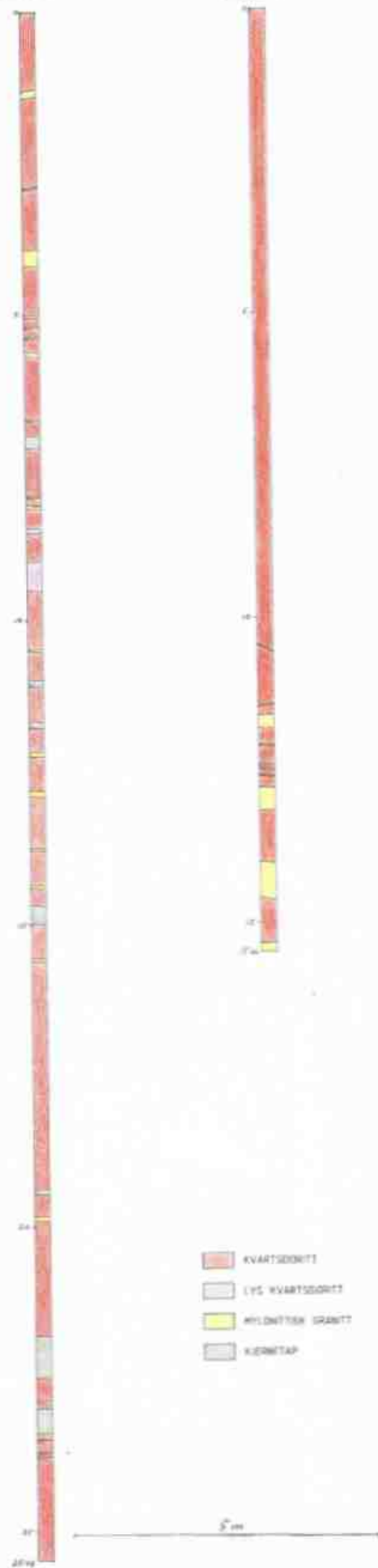

FIG. 1. DE 10 BORHALLENE